

13. Багаутдинова Н.П. Экономика социальной сферы / Н. П. Багаутдинова. - Казань: Издательство Казанского ун-та, 2002. – С. 78.
14. Бурленко Т.Д. Сфера услуг / Т. Д. Бурленко. – М.: КНОРУС, 2007. – С. 211.

*Рецензент: д.ю.н., професор, Заслужений діяч науки і техніки України
Баймуратов М.О.*

УДК 35.08:352(477)

Падалко Г.В.,
кандидат юридичних наук

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ СЛУЖБИ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ: КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ АСПЕКТ

У статті розглядаються сутнісна характеристика та зміст основ державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування. Сформульовані авторські пропозиції щодо вдосконалення організації служби та напрямків його конституційно-правового забезпечення.

В статье рассматриваются сущностная характеристика и содержание основ государственной политики в области службы в органах местного самоуправления. Сформулированы авторские предложения по усовершенствованию организации службы и направлений его конституционно-правового обеспечения.

The article discusses the essential characteristics and content of the foundations of public policy in the service in local government. The author proposes certain measures for improvement of organization of service and means of appropriate provisions in constitution law.

Постановка проблеми. В умовах проведення політичних, економічних та адміністративних реформ в Україні щодо посилення вертикалі влади, розвитку ініціативи на місцях зростає потреба у підвищенні ефективності управлінської діяльності апарату публічної влади на всіх організаційно-правових рівнях. Функціонування апарату знаходить свій прояв у повсякденній професійній діяльності широкого кола осіб в органах державної влади та органах місцевого самоврядування – державній службі та службі в органах місцевого самоврядування.

Найбільш наближеною до населення і з точки зору формування, і з позиції повсякденного впливу, виступає служба в органах місцевого самоврядування, яка спрямована на підвищення життєвого рівня та умов проживання людей, а також на успішний розвиток підприємств і організацій, які здійснюють діяльність на відповідній території.

Державна служба і служба в органах місцевого самоврядування як один з центральних інститутів публічного управління в сучасній Україні вимагає якісно нового рівня та якості правової регламентації та виваженої державної політики. Намічені в Україні реформи, серед яких реформа

місцевого самоврядування, адміністративна реформа, реформа адміністративно-територіального устрою, реформа державної служби та служби в органах місцевого самоврядування та інші перетворення можуть бути успішно реалізовані лише за умови злагодженої роботи та взаємодії державних службовців і службовців органів місцевого самоврядування, осіб, що заміщають державні посади та посади в органах місцевого самоврядування.

Як вказується у щорічному Посланні Президента України до Верховної Ради України «Модернізація України – наш стратегічний вибір» сьогодні настав час запровадження суспільної моделі, відповідно до якої питання життєдіяльності суспільства вирішується самими громадянами та добровільно створеними ними об'єднаннями на основі узгодження індивідуальних і групових інтересів. Успішне функціонування такої моделі передбачає набуття громадянами нових якостей патріотичного налаштування, політичної та соціальної активності, вимогливості до влади у поєднанні з особистою відповідальністю. Досягнення цієї мети має становити увесь зміст запланованої реформи політичної системи, зміни усіх її складників – форми правління, виборчої системи, системи державного управління, системи місцевого самоврядування, адміністративно-територіального устрою [4, с. 12].

Слід констатувати, що у ході реформування системи державного управління та місцевого самоврядування усе ще не вирішено низку питань. Насамперед, не в повній мірі отримала нормативне закріплення кадрова політика у сфері державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, не вирішені питання формування резерву управлінських кадрів, системи професійної підготовки та перепідготовки, не відпрацьовані кадрові технології. Це є перешкодою формування професійного і компетентного складу службовців, орієнтованих на вирішення сучасних завдань управління державою і суспільством.

Дані обставини обумовлюють необхідність проведення системних реформ, спрямованих на пошук і вироблення заходів для створення організаційних механізмів та правових засад удосконалення державного та муніципального управління, формування ефективної системи взаємовідносин органів державної влади та органів місцевого самоврядування, державних службовців і службовців органів місцевого самоврядування, осіб, що заміщають державні посади та посади в органах місцевого самоврядування.

Удосконалення потребують проблеми підвищення професіоналізму та компетентності службовців різних видів і рівнів служби, вироблення механізму ротації кадрів і переходу з одного виду служби на інший, створення системи державних гарантій як одного зі способів стимулювання кар'єрного зростання та збереження професійно підготовлених досвідчених кадрів.

Ступінь наукової розробки теми. Для вітчизняної юридичної науки розробка проблем організації служби в органах місцевого самоврядування

на сьогоднішньому етапі є значною мірою новим напрямом наукового пошуку, при розробці якого слід враховувати його складність в умовах побудови демократичної і правової держави.

Окремі питання проблематики публічної служби тією чи іншою мірою досліджували у своїх працях В.Б. Авер'янов, Г.В. Атаманчук, Д.М. Бахрах, К.С. Бельський, Л.Р. Біла, Ю.П. Битяк, В.А. Воробйов, Б.М. Габрічідзе, І.П. Голосніченко, Є.В. Додін, І.О. Картузова, С.В. Ківалов, А.В. Кірмач, Л.В. Коваль, В.К. Колпаков, Є.Б. Кубко, Б.М. Лазарєв, В.М. Манохін, О.В. Оболонський, Д.М. Овсянко, В.Ф. Опришко, М.П. Орзіх, І.М. Пахомов, Ю.М. Старілов, О.В. Тодошак, В.В. Цветков, Ю.С. Шемшученко та ін.

Починаючи з 1990 року, коли у вітчизняній науці почало формування сучасних поглядів на місцеве самоврядування, окремим аспектом проблеми служби в органах місцевого самоврядування приділяли увагу М.О. Баймуратов, Ю.Ю. Бальцій, О.І. Бедний, В.І. Борденюк, І.П. Бутко, В.А. Григор'єв, Р.К. Давидов, В.М. Кампо, М.І. Корнієнко, В.В. Кравченко, П.М. Любченко, Н.В. Мішина, М.П. Орзіх, Б.А. Пережняк, В.Ф. Погоріло, О.В. Прієшкіна, М.О. Пухтинський, О.Ф. Фрицький, Г.В. Чапала та ін.

Аналіз окремих аспектів конституційно-правових відносин у сфері служби в органах місцевого самоврядування у сучасній зарубіжній науці проводився у працях А.А. Акмалової, І.В. Бабічева, М.С. Бондаря, Т.М. Бялкіної, В.І. Васильєва, І.В. Видріна, А.Р. Єрьоміна, Д.А. Корсунова, А.М. Костюкова, О.О. Кутафіна, В.С. Мокрого, Л.І. Недокушевої, І.І. Овчинникова, М.Л. Пешина, С.Г. Соловйова, В.І. Фадєєва, К.С. Шугриної та ін.

Але системне комплексне дослідження конституційно-правових проблем державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування в національній науці поки що відсутнє. Стан законодавчого регулювання та практики організації державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування обумовлюють необхідність здійснення цього дослідження в контексті наукового забезпечення реформ в Україні.

Викладення основного матеріалу. Потреба в здійсненні глибоких реформаційних перетворень, упровадження інноваційних технологій демократичного державного управління та місцевого самоврядування змушують переглянути підходи до теоретико-методологічного узагальнення формування та ефективного втілення в життя державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування, розробка продуктивної моделі якої сьогодні є ключовим завданням, що в кінцевому підсумку визначає успішність побудови ефективної моделі дієздатного місцевого самоврядування.

У широкому розумінні державна політика відіграє надзвичайно важливу роль у суспільному житті. Саме вона має на меті своєчасно виявляти назрілі проблеми розвитку суспільства, аналізувати їх,

установлювати причини виникнення, складність, суперечливість і знаходити шляхи розв'язання. У сфері державної політики приймаються відповідні державно-політичні рішення, спрямовані на розв'язання певної проблеми, яка виникає у тій чи іншій сфері суспільного життя (політичній, економічній, соціальній, культурній, екологічній тощо), розробляються відповідні програми та інструменти їх реалізації.

Державна політика як важливий компонент життєдіяльності суспільства, маючи велику кількість вимірів і характеристик, формує відповідну систему та механізми соціально орієнтованої публічної влади. У цьому зв'язку актуалізується необхідність удосконалення процесу формування та здійснення завдань державної політики й посилення її регулятивного впливу на розвиток найважливіших сфер життєдіяльності українського суспільства, у тому числі у сфері місцевого і регіонального розвитку. Такі завдання вимагають подальшої наукової розробки концептуальних засад державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування, поглибленого теоретико-методологічного аналізу процесу її становлення та реалізації.

Варто зазначити й те, що реформування суспільно-політичного життя України, становлення демократичної, соціальної, правової держави, визнання місцевого самоврядування, формування багатопартійності та інших демократичних інститутів у процесі трансформації українського суспільства потребують підготовки нового покоління аналітиків, консультантів, експертів, викладачів, організаторів для системи державного управління та місцевого самоврядування, партій і рухів, засобів масової інформації, центрів, фондів та інших структур, систематичного підвищення їх кваліфікації.

Як свідчать фундаментальні наукові дослідження загальних проблем державної політики [1–3; 6–7], нині в Україні практично ще не склалася система кваліфікованого аналізу державної політики та механізмів її впровадження як за відсутністю відповідних теоретико-методологічних напрацювань, так і за нестачею методик, обмеженої кількості ґрунтовної наукової й навчально-методичної літератури та і за відсутності відповідно підготовлених фахівців. Це відповідальне й складне завдання, від розв'язання якого безпосередньо залежатимуть й наші успіхи в усіх сферах життєдіяльності українського суспільства. Значною мірою ці загальні проблеми характерні й для сучасної моделі державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування як самостійного виду публічної служби.

Сьогодні, коли з новою силою зазвучали заклики щодо актуальності конституційної, адміністративної, судової реформи, реформи адміністративно-територіального устрою та місцевого самоврядування, відчувається гострий дефіцит досліджень щодо концептуалізації конституційно-правових та організаційно-управлінських засад державної політики, у тому числі у сфері служби в органах місцевого самоврядування. Дотепер не існує національної доктрини державної

політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування, не повною мірою визначено її змістовні, структурні та функціональні особливості, не розроблено концептуальний механізм її формування та здійснення в Україні.

Усе це актуалізує необхідність фундаментального наукового аналізу державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування, дослідження історичного й міжнародного досвіду її розробки й впровадження, узагальнення відповідних науково-теоретичних надбань, що насамперед сприятиме вивченню особливостей складної динаміки державної муніципальної службової стратегії, допоможе зрозуміти основні закономірності й механізми її реалізації в сучасній Україні та спрогнозувати напрями й форми її розвитку.

В зв'язку з цим, у рамках даної статті, спробуємо дати відповіді на деякі концептуальні питання, зокрема, що являє собою державна політика у сфері служби в органах місцевого самоврядування, якими є її принципи, механізм формування та здійснення, які цілі й завдання ставить перед собою держава у сфері муніципального службового права, якими повноваженнями наділяються органи державної влади щодо служби в органах місцевого самоврядування тощо.

Визнаючи відносну самостійність влади місцевого самоврядування, її недержавний характер, Конституція та закони України встановлюють основні параметри державної політики в галузі служби в органах місцевого самоврядування, які визначають основи взаємодії місцевого самоврядування і державної влади. Основні положення державної політики в галузі розвитку служби в органах місцевого самоврядування в Україні закріплюють систему уявлень про цілі, пріоритетні напрями, завдання та принципи політики держави в сфері розвитку даного виду публічної служби, а також про механізм її реалізації.

Державна політика у сфері служби в органах місцевого самоврядування базується на Конституції України, законах та інших нормативно-правових актах (указах Президента України, постановах Кабінету Міністрів України тощо), а також на загальновизнаних принципах і нормах міжнародного права, чинних міжнародних договорах, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Так, Конституцією України встановлено, що носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування (ст. 5). Місцеве самоврядування визнається однією з основ конституційного ладу України. В якості публічної влади, найбільш наближеної до населення, місцеве самоврядування забезпечує захист тих інтересів людини і громадянина, які засновані на спільному їх проживанні на певній території, на неодмінній взаємодії жителів цієї території.

У той же час місцеве самоврядування визнається і гарантується державою як форма самоорганізації громадян для рішення питань місцевого значення, забезпечення повсякденних потреб кожної людини

окремо і територіальної громади в цілому. Участь громадян у здійсненні місцевого самоврядування гарантується конституційними правами вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування. Громадяни користуються рівним правом доступу до державної служби, а також до служби в органах місцевого самоврядування (ст. 38 Конституції України).

Положення Конституції України, що визначають концептуальні основи державної муніципальної службової політики та основні принципи здійснення служби в органах місцевого самоврядування, явилися результатом осмислення позитивного світового та вітчизняного досвіду організації місцевої влади із врахуванням сформульованих у Європейській хартії місцевого самоврядування 1985 р. загальних для демократичних держав принципів децентралізації влади, самоорганізації громадян, законності, здійснення публічно-владних повноважень на рівні, що дозволяє найбільше ефективно їх реалізувати.

Державна політика щодо служби в органах місцевого самоврядування здійснюється за такими напрямками: 1) законодавче врегулювання служби в органах місцевого самоврядування та забезпечення її ефективності; 2) захист прав місцевого самоврядування; 3) організація підготовки та перепідготовки кадрів для служби в органах місцевого самоврядування; 4) правовий та соціальний захист посадових осіб місцевого самоврядування; 5) методичне та інформаційне забезпечення служби в органах місцевого самоврядування тощо.

Органи державної влади повинні не тільки створювати правову й економічну основи діяльності місцевого самоврядування, але і роз'яснювати населенню державну політику в сфері розвитку місцевого самоврядування, сприяти тому, щоб громадяни мали реальну можливість брати участь у вирішенні питань місцевого значення, у тому числі й шляхом вступу на службу в органах місцевого самоврядування.

У процесі становлення служби в органах місцевого самоврядування в Україні виявився ряд загальних проблем, серед яких необхідно виділити наступні: 1) підвищення престижності служби в органах місцевого самоврядування; 2) врегулювання статусу службовця органів місцевого самоврядування; 3) удосконалення класифікації посад в органах місцевого самоврядування та адекватної схеми категорій цих посад; 4) удосконалення системи рангів посадових осіб місцевого самоврядування та порядку їх присвоєння; 5) підвищення якості послуг, які надають службовці органів місцевого самоврядування; 6) введення в дію прозорого механізму прийняття на службу в органах місцевого самоврядування; 7) створення політично нейтрального інституту служби в органах місцевого самоврядування; 8) введення в дію ефективного механізму запобігання корупції в органах місцевого самоврядування; 10) створення умов прозорості діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування; 11) створення умов для просування по службі відповідно до професійної освіти, результатів роботи та атестації; 12) створення

ефективного механізму проходження служби в органах місцевого самоврядування за контрактом; 13) підвищення рівня соціального та матеріального захисту службовців органів місцевого самоврядування тощо.

Метою державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування є створення оптимальних умов для становлення ефективного та дієздатного місцевого самоврядування в Україні і підвищення ефективності діяльності його посадових осіб. Для досягнення зазначеної мети, на наш погляд, ця політика повинна бути спрямована створення фундаменту для реформування законодавчого забезпечення служби в органах місцевого самоврядування, що сприятиме побудові в Україні професійної та ефективною служби в органах місцевого самоврядування, яка забезпечуватиме ефективну діяльність органів місцевого самоврядування та надання якісних послуг громадянам – членам відповідних територіальних громад.

Думається, що державна політика у сфері служби в органах місцевого самоврядування в Україні має формуватися і реалізуватися на основі дотримання наступних принципів: 1) пріоритет прав та свобод людини і громадянина; 2) верховенство права; 3) конституційність та законність; 4) єдність цілей, напрямків, задач і механізмів реалізації державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування; 5) комплексний підхід до реалізації державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування; 6) взаємодія і співробітництво органів державної влади й органів місцевого самоврядування в процесі реалізації державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування; 7) поєднання процесів централізації, деконцентрації та децентралізації влади, гармонізація місцевих, регіональних та загальнодержавних інтересів; 8) наступність та стабільність державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування на різних етапах проведення реформ; 9) всебічна підтримка та гарантування місцевого самоврядування з боку держави та служіння територіальній громаді; 10) прозорість державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування; 11) рівність можливостей доступу громадян, які володіють державною мовою, до служби в органах місцевого самоврядування з урахуванням їх ділових якостей та професійної підготовки та рівність умов її проходження незалежно від статі, раси, національності, походження, майнового стану, службового положення, строку та місця проживання на відповідній території, ставлення до релігії, переконань, належності до громадських об'єднань, а також від інших обставин, які не пов'язані з професійними та діловими якостями службовця; 12) позапартійність, політична нейтральність і лояльність у процесі здійснення державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування; 13) невтручання органів державної влади в компетенцію органів місцевого самоврядування; 14) контроль з боку держави за реалізацією органами державної влади, їхніми посадовими особами державної політики у сфері служби в органах

місцевого самоврядування; 15) судовий захист прав місцевого самоврядування тощо.

На сьогоднішній день держава в особі органів державної влади наділена необхідним набором механізмів, що дозволяють здійснювати державну політику у сфері розвитку служби в органах місцевого самоврядування в Україні. До таких механізмів, зокрема, відносяться: формування системи органів державної влади, що займаються питаннями служби в органах місцевого самоврядування. Зокрема, Президентом України було утворено Національне агентство України з питань державної служби, яке не тільки формує єдину державну політику у сфері державної служби і забезпечує її реалізацію, а й бере участь у формуванні державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування; розробляє та затверджує нормативно-правові акти з питань державної служби та служби в органах місцевого самоврядування; надає роз'яснення щодо застосування законодавства з питань державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, які в разі потреби оприлюднюються у друкованих засобах масової інформації для врахування особами, на яких поширюється дія Законів України «Про державну службу» і «Про службу в органах місцевого самоврядування»; здійснює заходи щодо вдосконалення механізму проведення конкурсного відбору кандидатів на заміщення вакантних посад державних службовців, щорічної оцінки виконання державними службовцями та посадовими особами місцевого самоврядування покладених на них завдань; готує і вносить у встановленому порядку пропозиції щодо віднесення посад державних службовців та посад в органах місцевого самоврядування, що не визначені у Законах України «Про державну службу» і «Про службу в органах місцевого самоврядування», а також нових посад державних службовців та посад в органах місцевого самоврядування до відповідних категорій посад; здійснює методичне забезпечення діяльності кадрових служб міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, а також методичне та консультативне забезпечення органів місцевого самоврядування з питань служби в цих органах; вивчає потребу органів державної влади, органів місцевого самоврядування у підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації їх працівників; розробляє та вносить у встановленому порядку Кабінету Міністрів України пропозиції щодо вдосконалення системи матеріального та соціально-побутового забезпечення державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування; організовує та координує професійне навчання державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, бере участь у межах своїх повноважень у здійсненні контролю за якістю навчання; установлює відомчі заохочувальні відзнаки та вирішує питання щодо нагородження ними державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування тощо [5].

Комплексне використання зазначених механізмів у рамках загальнодержавних і регіональних цільових програм підтримки місцевого самоврядування, на наш погляд, буде сприяти найбільш ефективною реалізації державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування в Україні. Це, у свою чергу, вимагає комплексного підходу до рішення поставлених задач, поетапного їхнього виконання, а також визначення пріоритетних напрямків на відповідному етапі реалізації державної політики.

Висновки. Отже, державною політикою у сфері служби в органах місцевого самоврядування є стабільна, системна, організована й цілеспрямована дія державних інституцій у галузі муніципального службового розвитку, яка містить конкретні рішення щодо розв'язання відповідних проблем або сукупності проблем і є відповіддю на суспільно-політичні вимоги, має «віддзеркалювати» всебічні інтереси у системі координат «людина» – «територіальна громада» – «посадові особи місцевого самоврядування» – «суспільство» – «держава».

Як і будь-який напрям державної політики, невід'ємним компонентом державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування також є її легітимність, монополія держави на законний примус та безпосередня конкретна дія чи бездія, що й аналізується, адже оцінюється безпосередня дієвість (пасивність) державних інституцій у дослідженні позитивних (негативних) її результатів і наслідків.

Така ознака державної політики як легітимність є найбільш важливою, враховуючи, що ступінь довіри у суспільстві до тих чи інших дій держави є своєрідним критерієм ефективності цієї політики, суспільного ставлення до держави та її інституцій.

Ці та інші чинники підтверджують, що однією з найважливіших проблем в період становлення ефективною системи місцевого самоврядування в Україні є відсутність цілеспрямованої, зваженої державної політики у сфері служби в органах місцевого самоврядування.

Використані джерела:

1. Данн В. Н. Державна політика: вступ до аналізу : підручник для ВНЗ / В. Н. Данн ; пер. з англ. Г. Є. Краснокутський. – О. : АО БАХВА, 2005. – 502 с.
2. Державна політика : аналіз та механізм її впровадження в Україні : навч. посіб. / О. І. Валевський [та ін.] ; заг. ред. В. А. Ребкало. – К. : УАДУ, 2000. – 228 с.
3. Кучеренко О. О. Державна політика: теоретико-методологічні засади дослідження процесу формування та здійснення : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.01 «Теорія та історія державного управління» / О. О. Кучеренко. – К., 2001. – 20 с.
4. Модернізація України – наш стратегічний вибір : Щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України. – К., 2011. – 416 с.
5. Положення про Національне агентство України з питань державної служби : Затверджено Указом Президента України від 18 липня 2011 року №769/2011 [Електронний ресурс] // Офіційне представництво Президента України. - Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/13815.html>
6. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні : монографія / В. Тертичка. – К. : Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2002. – 750 с.

7. Тертичка В. В. Державна політика: аналіз і впровадження в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра наук з держ. упр. : спец. 25.00.01 «Теорія та історія державного управління» / В. В. Тертичка. – К., 2004. – 36 с.

Рецензент: д.ю.н., старший науковий співробітник, доцент Батанов О. В.

УДК 342.5

Пастернак О. М.,

к.ю.н., доцент кафедри історії та теорії держави і права
Севастопольського економіко-гуманітарного інституту Таврійського
національного університету імені В.І. Вернадського

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ВЛАДИ ТЕРИТОРІАЛЬНОЮ ГРОМАДОЮ

Визначено співвідношення місцевого самоврядування з муніципальною владою. Проаналізовано основні проблеми реалізації муніципальної влади територіальною громадою. Запропоновано напрямки подолання основних протиріч в аспекті формування та функціонування муніципальної влади в Україні.

Определено соотношение местного самоуправления с муниципальной властью. Проанализированы основные проблемы реализации муниципальной власти территориальной громадой. Предложены направления преодоления основных противоречий в аспекте формирования и функционирования муниципальной власти в Украине.

Correlation of local self-government with municipal authority was determined. The basic problems of realization of municipal authority by territorial society are analyzed. Directions of overcoming of basic contradictions in the aspect of forming and functioning of municipal authority in Ukraine are offered.

Постановка проблеми. Актуальність обраної теми полягає в тому, що на сучасному етапі становлення громадянського суспільства, демократизація публічно-політичних процесів та інтеграція до світової та європейської економічної та політичної спільноти вимагають від України сприйняття сучасних світових та європейських стандартів публічного управління та місцевого врядування. Зокрема це стосується не декларативного, а реального виконання принципів демократичного формування органів публічної влади на всіх рівнях, як державному так і місцевому.

Велика увага з боку науковців в галузі юриспруденції й державного управління та політиків повинна приділятися вдосконаленню механізмів взаємодії органів державної влади та місцевого самоврядування на регіональному рівні, що в свою чергу сприятиме вдосконаленню всієї системи публічної влади в Україні. Означені процеси вимагають переосмислення сутності та основних засад діяльності органів місцевого самоврядування, процесів їх формування та виконання ними делегованих повноважень. У вітчизняній юридичній науці дедалі гостріше постає